

Tərlan Əbilov - 55

Bu günlərdə cənub bölgəmizdə yaşayıb, yazıb-yaradan şair Tərlan Əbilovun 55 yaşı tamam olur. Bu münasibətlə şairi təbrik edir, ona can sağlığı yeni yaradıcılıq uğurları arzu edirik. Oxucularımıza isə şeirlərini təqdim edirik.

Sonuncu pərdə

Yorub məni uzaqlara
yol çəkmək,
uzaqlara göz dikmək.
Bekarçılıqdan qollarım
çiyinlərimə ağ olur,
əllərim qollarıma...
Üzümə ağ olur sənə
ünvanladığım sətirlər.
Əvvəlində özümə bir yer
saxlamadığımdan
sonumda çox sıxlıqdır indi;
sağa dönürəm işsizlik,
sola dönürəm huşsuzluq,
yumruqlayır kürəyimi arxada
asılan şəkillər,
önümdə yamaqdır pəncərədən
asdığı pərdə...
Yorub məni yer,
yorub məni göy,
bezdririb məni yaxınlar,
bir qədərdir uzaqlar.
Yer üzündə nə qədər adam var,
o qədərdir uzaqlar...

Keçdi

Keçmədim səndən, könlümdən
nə keçdisə yalnız keçdi.
Dolu gəlmədin ömrümə,
sən də bu ömrü boş keçdin.
Düşdü sevgin iş qapımda,
Dedim göydən düş qapımda.

Duan keçməmiş qapımdan,
canımdan yüz qarğış keçdi.
Hürdü, adamlar hürüşdü,
Baxtın ayağı sürüşdü.
Ovcumda quraqlıq düşdü,
gözlərimdən yağış keçdi.
Qırıldım, səni qırmadım,
Bir addım geri durmadım.
Məni özgülər vurmadı,
üstümdən dost-taniş keçdi

Qalereya

Varaq olmadığından
yuxumuzu erşə çəkir
yoxluq.
Yoxa çıxıb
quşların çəkildiyi göy üzü,
yoxa çıxıb
pərdəsi çəkilmiş pəncərələr.
Damımızın altında
su basmış döşəmədir yer.
Sulu boyadır gözlərin...
Sabah-sabah
ən gözəl rəsm əsəridir
çəkdiyin ah...

Sən eşqsən

Sən eşqsən;
zərifliyinin içində
qırılmazlıq,
güc,
dözüm gizlədilmiş eşq...
Saçlarından dəniz,
gözlərindən günəş damcılair,
dodaqlarından La ilahə iləllah...

Sən eşqsən,
harda varsan,
ora qiblədir mənə, qadın...

Çıxırsan

Bu oddu, atəşdi, sevgi?
Laləsi yanan dağda sən
başıma duman gəlirsən,
başımdan çən çıxırsan.
Necə yanmaqdı bu? - özüm
yanıram, cızdığım çıxır,
məntək cəhənnəm odundan
günəştək şən çıxırsan.
Qarışır yanıq iyimə,
ağacdən tökülən payız.
Mən adamlıqdan çıxıram,
sən özündən çıxırsan.

İçimdə iki böldüyün
bir adamsan tək-tək ayrı;
yadıma düşən kimi sən,
yadımdan sən çıxırsan...

Axar

Səhər günəş doğur,
axşam ay.
Pəncərəmdə dalğalanır dəniz,
qapımda ləpələnir qağayılar.
Şəhəri yuyub aparmaq istəyən
leysandan sonra
közərir ulduzlar.
Heç nə olmamış kimi
küçəmizdən keçən adamlarla
işə tələsir gələn gün.
Heç elə bil çıxıb getməmişəm,
heç elə bil sevməmişəm səni...

Onun təklifi

Yanıdayamsa
sil beynindəki qadınları;
bir əlçim qum bəs edər
ayaqlarımı yandıрмаğa,
bir hovur günəş bəs edər dənizi
canlandırmağa,
bir ovuc külək yetər saçlarımın
rəqsinə...
Sənindir
saçlarım,
sinəm,
düz və hamar ayaqlarım...
Tələsmə...
əllərimdən tut,
dünyanı unut,
cəhənnəm olsun sahil...

Sevda nə olduğunu
dualarının dimdiyindən vurulan
quş daha yaxşı bilər,
yol nə olduğunu ayağı olmayan
adam daha yaxşı anlayar,
ümid nə olduğunu
şamsız qalan...
Götür bir ovuc dən səp o quşa,
ayağı olmayan o adamın
çiyindən sal bu yolu,
bir şam yandır şamsız qalana...
İnan, gördüyün bu səhranın
nə vaxtsa dəniz olduğunu...

Lənkəran

Ədələt.- 2023.- 14 iyul.- S.6.